

ת"פ 40486/10/15 - מדינת ישראל נגד דליל בלטה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 40486-10-15 מדינת ישראל נ' בלטה(עציר)

בפני כבוד השופט דניאל פיש

מאשימה

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד ד"ר ערן בר - פרקליטות מחוז
חיפה - פלילי

נגד

נאשם

דליל בלטה ע"י ב"כ עו"ד עבאדי ממושרד עו"ד מוחמד
מסארווה

גזר דין

1. הנאשם, דליל בלטה, הודה במסגרת עסקת טיעון שלא כללה הסדר לגבי העונש, בביצוע עבירה של שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 402(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

2. על פי האמור בכתב האישום, ביום 12.10.15, בשעה 09:40 כאשר הלכה המתלוננת ילידת 1933, ברחוב הפלמ"ח בפרדס חנה ובידיה שקיות עם קניות ותיקה האישי, הבחין בה הנאשם, רץ לעברה וחטף את התיק בכוח תוך שהוא דוחף אותה לאחור ומפיל אותה ארצה. הוא נמלט כשברשותו התיק בכוונה לגנבו. בהמשך הוא נטל מתוך התיק סכום של 3,100 ₪ והשליך אותו. למתלוננת נגרמו המטומה ופצע ברגל, והמטומה ופצע שפשוף בארובת העין.

טענות המדינה לעניין העונש

3. המדינה ציינה בטיעוניה שהנאשם עצור מיום 12.10.15. הוא בן 28, בעוד המתלוננת כבת 82. נטען שהנאשם זיהה את המתלוננת כ"טרף קל" בהיותה קשישה, איטית ושברירית וללא יכולת להגן על עצמה או לברוח. נטען שהשוד בוצע לאור יום, בטבורה של עיר באופן המעיד על בריונות וחוסר מצפון. נטען שהעבירה של פגיעה בקשיש כוללת רכיב בזוי במיוחד כאשר מדובר בתופעה אנטי חברתית, בלתי מוסרית ואכזרית. נטען שלמתלוננת נגרמו פגיעות פיסיות ובנס לא נגרמו נזקים חמורים יותר כאשר ברור לכל שמדובר באדם מבוגר והוא בבחינת "גולגלת דקה". נטען שמעבר לנזק הממוני שתוקן (הכסף הוחזר כאשר הנאשם נתפס) ממשיכה המתלוננת לסבול מכאבים, חשה פגיעה קשה בבטחונה וסובלת מחרדה. נטען שגם אם מדובר באלימות ברף נמוך, לאירוע השלכות על חיי הקרבן. נטען שבית המשפט העליון התייחס בחומרה למעשים מעין אלה בפסיקתו. נטען שבמקרה דנן לא התקיימו נסיבות המפחיתות מחומרת המעשים שכן הנאשם הבין היטב את הפסול במעשיו. נטען שחוות דעת פסיכיאטרית שניתנה בעניינו לא קבעה שקיים קשר בין מחלתו לבין מעשיו ועל כן אין להתחשב בכך בקביעת המתחם ההולם אלא רק בקביעת העונש הספציפי בתוך

המתחם. נטען שנפגעו הערכים החברתיים של השמירה על הבטחון האישי, שלמות הגוף וכבוד האדם, הכל ביחס למתלוננת וכן פגיעה בסדר החברתי. נטען שלבית המשפט חובה מיוחדת להגן על אוכלוסיית הקשישים. נטען למתחם עונש הולם שבין 3 עד 6 שנות מאסר בפועל.

4. בכל הקשור לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הוזכר שלנאשם אין עבר פלילי ושהוא הודה בהזדמנות הראשונה. יחד עם זאת, נטען שעל אף שהוא סבל ממחלת נפש יצא שהוא כשיר לעמוד לדין ואחראי למעשיו. נטען שנשקפת מהנאשם מסוכנות רבה. המדינה ביקשה שיוטל עונש של מאסר בפועל בהתאם למתחם וכן מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש

5. הסניגור הזכיר שהנאשם בחר להודות באופן מיידי ובהזדמנות הראשונה בעובדות כתב האישום המתוקן. נטען שהודאתו מגלה חרטה כנה ואמיתית. נטען שהנאשם חסך זמן שיפוטי יקר ושנחסך מהמתלוננת הצורך להגיע ולהחקר בבית המשפט. נטען שהעבירה בוצעה באופן ספונטני ללא תכנון מוקדם ושהדבר עולה גם מחקירות הנאשם במשטרה. נטען שמדובר במעשה לא מתוכנן שלא נעשה תוך כדי שימוש בנשק כלשהו ככלי תקיפה ושהעבירה בוצעה ללא שותפים. נטען שאמנם נגרמו נזקים אך מבלי להקל ראש, שאלה לא היו קשים. נטען שכל הרכוש הוחזר למתלוננת באותו יום. נטען שמדובר בכשלון רגעי וחד פעמי כאשר אין לנאשם עבירות קודמות לחובתו וזו הסתבכותו הראשונה עם החוק. נטען שבסך הכל מדובר בכתב אישום שנמצא ברף הנמוך של עבירות השוד וכן מבחינת המתחם מדובר ברף נמוך.

6. אוזכרה פסיקה על ידי הסניגור כדלקמן: ת"פ 3446-12-14 **מדינת ישראל נ' באיר אבו שאב** (6.7.2015) שם נשדדה אשה מבוגרת ובסופו של עניין נדון הנאשם ל- 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות (מדובר בעבירת סיוע לשוד). בע"פ 7655/12 **אדרס פייסל נ' מדינת ישראל** (4.4.2013) נדונה סוגיית הספונטניות והוער כי מדיניות הענישה העולה מהפסיקה בעבירות שוד שבוצעו ללא תכנון מוקדם וללא שימוש בנשק, עומדת על תקופה בין 6 עד 24 חודשי מאסר. בע"פ 6862/13 **ראיד חגי'אזי נ' מדינת ישראל** (7.7.2014) בוצע שוד של מהגר עבודה פיליפיני. שם נקבע שהעבירה בוצעה באלימות מינורית יחסית, אך יש לראות תקיפה ברחוב כמעשה הפוגע לא רק בקרבן אלא בתחושת הבטחון הכללית, ועל כן אין מדובר בעבירה קלה. נטען שמתחם הענישה הראוי במקרים כאלה עומד על תקופה שבין 6 עד 28 חודשי מאסר (דעת המיעוט גרסה בין 6 עד 34 חודשי מאסר). בע"פ 3678/14 **סלמן גית נ' מדינת ישראל** (21.7.2015) בגין שוד שבוצע בצוותא תוך כדי תכנון מוקדם וביצוע מארב שם השוד בוצע בתוך ביתה של המתלוננת הקשישה והוטלו 24 חודשי מאסר בפועל (הקלה מ- 33 חודשי מאסר בפועל).

7. המדינה אזכרה פסיקה כדלקמן: ע"פ 5881/14 **עמנואל ביארי נ' מדינת ישראל** (26.7.2015) - עבירת שוד שבוצעה כלפי קשישה בת 93 שיצאה מחנות תכשיטים וכסף בידיה כאשר הנאשם עקב

אחריה עד לחדר המדרגות בביתה, חטף את תיקה, דחף אותה לרצפה וגנב סכום של 7,800 ₪. לנאשם היה עבר פלילי מכביד עם רקע של שימוש בסמים וניהל את ההוכחות. בית המשפט העליון לא התערב במתחם שנקבע בין 1 שנה עד 5 שנות מאסר בפועל והוטל עונש של 5 שנות מאסר בפועל. בע"פ 7939/13 **מדינת ישראל נ' טל הבטמו טרקין** (20.5.2014) הורשע נאשם בניסיון שוד של קשישה ברחוב ובאיומים על שוטר תוך הנפת סכין לעברו ונגזרו עליו 24 חודשי מאסר בפועל בערכאה הדיונית. בערעור החומרה הענישה ל- 36 חודשי מאסר כאשר צוין שמדובר באסיר משוחרר ברישיון. בע"פ 2257/13 **ולדימיר חייפץ נ' מדינת ישראל** (24.4.2014) הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון בעבירת שוד קשישה שחזרה לביתה מקופת חולים כאשר הנאשם דחף אותה לתוך דירתה, נכנס אחריה ומשך מצווארה שתי שרשרות. לנאשם היה עבר פלילי קודם ועבר של שימוש בסמים ואלכוהול. הוא נדון ל- 5 שנות מאסר בערכאה הדיונית. הערעור נדחה למרות שעבר תהליך חיובי במהלך המאסר. בע"פ 5467/12 **מדינת ישראל נ' טארק חוסיין** (23.10.2012) הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן בביצוע שוד כאשר היה שוהה בלתי חוקי ושדד אישה באישון לילה בביתה כאשר הפחיד ואיים עליה. לנאשם היה עבר פלילי מכביד. הוטלו עליו 30 חודשי מאסר בפועל בערכאה הדיונית והעונש הוחמר בערעור ל- 48 חודשי מאסר בפועל.

דין והכרעה

8. המתלוננת הגישה מכתב שתיאר את מצבה והפגיעות בה (ת/2). מעבר לפגיעות הפיסיות תוארה גם חרדה ממנה היא סובלת בעקבות התקיפה. מטעם הנאשם הוגשו מסמכים מהביטוח הלאומי ומשרד הבריאות (נ/1, נ/2, נ/3) המצביעים על נכותו הנפשית והבעיות הנפשיות מהן הוא סובל.

9. בדיון הנאשם הביע חרטה בגין המעשה ואני מאמין שהיה כן בעניין זה.

10. הפסיקה הדגישה את הצורך להגיב בחומרה על עבירות כלפי קשישים:

מיותר לומר כי תפקידו של בית המשפט להגן על בני החברה, ובמיוחד כך כאשר מדובר באנשים חלשים וחסרי ישע. במקרים דוגמת זה שבפנינו חייב בית המשפט ליתן משקל יתר לעקרונות הגמול וההרתעה על פני שיקולי הענישה האחרים.

(ע"פ 8788/08 זיאד נ' מדינת ישראל (7.4.2011))

11. הערכים המוגנים שנפגעו היו הערכים החברתיים של השמירה על הבטחון האישי, שלמות הגוף וכבוד האדם, הכל ביחס למתלוננת וכן פגיעה בסדר החברתי. כאמור לעיל, לבית המשפט חובה מיוחדת להגן על אוכלוסיית הקשישים.

12. יש לציין לקולא שלא נערך תכנון מוקדם לביצוע העבירה. לעומת זאת, לחומרה, חלקו היחסי של

הנאשם בביצוע העבירה היה מוחלט והיה פוטנציאל נזק משמעותי לאור גילה המתקדם של המתלוננת ושברירותה. עוד לקולא, בפועל לא נגרם נזק כבד (אם כי אין להקל ראש בחרדה שממשיכה ללוות את המתלוננת). לקולא בנוסף, העובדה כי לנאשם אין עבר פלילי קודם. לחומרה אציין כי הנאשם יכל להבין את הפסול במעשיו וזאת למרות מצבו הנפשי. כמו כן, עבירה המבוצעת כלפי קשיש או קשישה נחשבת לאכזרית יותר מאשר אותה עבירה המבוצעת כלפי אדם אחר.

13. מכל האמור הגעתי למסקנה שמתחם הענישה ההולם נמצא בין 2 עד 4 שנות מאסר.

14. בכל הקשור לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, מדובר באדם צעיר, ללא עבר פלילי, הסובל מבעיות נפשיות. הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הביע חרטה כנה וחסך זמן יקר למערכת המשפט.

15. מכל האמור הגעתי למסקנה שיש להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

(1) 30 חודשי מאסר בפועל כאשר מתקופה זו תנוכה תקופת מעצרו מיום 12.10.15.

(2) 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 2 שנים כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יבצע עבירת אלימות מסוג פשע.

(3) פיצוי בסך 2,500 ₪ למתלוננת לתשלום עד ליום 30.4.16.

(4) לאור מצבו הכספי הירוד של הנאשם והעובדה כי הוא חי מקצבת מל"ל, לא אטיל קנס בנוסף.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ד שבט תשע"ו, 03 פברואר 2016, בנוכחות הצדדים.

דניאל פיש , שופט